

УДК [37.013.42:37.017]-058.862

Токарська В. –ст. гр. Мз – 72

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ-СИРОТАМИ ТА ДІТЬМИ ПОЗБАВЛЕНИМИ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ

Науковий керівник: к.п.н., доктор Лякішева А.В.

Tokarska V.

Eastern European National University Ukrainian

ASPETTI SOCIALI E E PEDAGOGICI DI LAVORO EDUCATIVO CON I BAMBINI ORFANI E PRIVI DI CURE

Supervisor: Liakisheva A.V.

Ключові слова: сирітство, готовність до самостійного життя, аспекти виховної роботи.

Keywords: orphans, readiness for independent living, aspects of educational work..

Зміни, що вже тривалий час відбуваються в політичній, соціальній та економічній сферах життя українського суспільства, мають глибокий вплив на життя і становище усіх верств населення та є причиною загострення низки складних соціальних проблем, зокрема у сфері виховання дітей та молоді.

Сирітство — це соціальне явище, обумовлене наявністю в суспільстві дітей, батьки яких померли, а також дітей, які залишилися без піклування батьків в результаті позбавлення останніх батьківських прав або визнання їх в установленому порядку недієздатними, зниклими безвісти.

Специфічні умови виховання та розвитку вихованців інтернатних закладів, їх попередній соціальний досвід суттєво впливають на формування особистості молодої людини

Підготовка дитини-сироти та дитини, яка позбавлена батьківського піклування, до життя у суспільстві — це довготривалий, безперервний соціально-педагогічний процес залучення її у систему складних соціальних взаємовідносин. В умовах інтернатної установи соціально-педагогічна робота з дітьми-сиротами є складовою частиною для соціально-педагогічної системи навчально-виховного закладу. Це професійна діяльність, що спрямована на гармонізацію і гуманізацію відносин особистості з суспільством через педагогізацію середовища дитини.

Реалізація змісту соціально-педагогічної роботи здійснюється шляхом виховної, навчальної, просвітницької та консультативної діяльності. Методика виховної роботи впливає із загальної теорії виховання як системи наукових знань таких взаємозв'язків дитини із суспільством, що забезпечують про закономірності формування особистості; зміст її-у побудові таких взаємозв'язків дитини із суспільством, що забезпечують формування її життєвого досвіду та залучення до системи соціальних взаємин.

Виховний вид діяльності соціально-педагогічної роботи визначає специфіку і має велике значення у підготовці дитини до постійного самовиховання, самовдосконалення протягом усього життя.

Отже, основними напрямками діяльності соціального педагога в школі-інтернаті для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, стають: створення умов, які б забезпечили їм повноцінну участь у всіх сферах соціальних відносин; формування соціальних умінь; допомога в особистісному та професійному самовизначенні; підготовка вихованців до самостійного життя.

Підготовка до життя може стати успішною за наявності об'єктивних обставин і за умови спеціально організованого цілеспрямованого виховання й навчання.

УДК 294.3 (515)

Usatenko A. - gr. BEM

Kyiv national university of technologies and design

TIBETAN BUDDHISM

Supervisor: associate professor Dovgopol H.

Keywords: Tibetan Buddhism, spiritual, Vajrayana

Tibetan Buddhism, the teaching of the Buddha as practiced and taught in Tibet, is at last becoming known to the world. Buddhism is a tolerant religion that places emphasis on practical methods for cultivating spiritual awareness and on the importance of finding the truth for oneself. It treasures loving-kindness, compassion, equanimity, clarity of mind, and wisdom. Its hope is to alleviate suffering and to create healing and transformation so that all beings may experience the highest peace (nirvana). Followers of the Buddha entrust their spiritual growth and well-being to 1) the Buddha as the perfect teacher, 2) his teaching (the Dharma) as the holy path to awakening, and 3) the lamas, tulkus, and the ordained (the Sangha). These three objects of refuge are collectively revered in Buddhism as the "Three Jewels," and are the basis for Buddhist spiritual commitment.

Because of Tibet's secluded location, the Buddhist tradition developed there for fourteen centuries in relative isolation, unknown or misunderstood by the outside world. A turning point came in the late 1950s, when the Communist Chinese takeover precipitated the migration of Tibetan teachers to India. Since then Tibetan Buddhist teachers have traveled further abroad and have established teaching centers that are now flourishing in Japan, Southeast Asia, Australia, Europe, and North and South America. For the first time in history, people from all over the world are able to learn directly from authentic sources about how Tibetan Buddhism was practiced in Tibet. The Tibetan migration has found a particularly receptive audience in the United States – which is, after all, a country of immigrants.

The historical Buddha (named Siddhartha at birth and commonly known as Shakyamuni Buddha) lived in northern India approximately five centuries before Christ. He was a prince who renounced a privileged royal life in order to search for ultimate peace and the highest good. He realized the highest level of enlightenment at the age of thirty-five. Through arduous practices, concentrated meditation, and deep reflection he became a fully awakened being – a Buddha. He then taught the path of spiritual liberation to numerous disciples for over forty years, until his passing at the age of eighty. Afterward the communities of monks and nuns that he founded dedicated themselves to preserving and upholding his teachings, thereby laying the foundations for what has become known as Buddhism.

The term "Buddha" means an "awakened" or "enlightened" one who has discovered true wisdom and attained nirvana (the cessation of desire) in this world. It is a descriptive title given to all fully enlightened beings, rather than being the exclusive name of a single